

εὐμαθοῦς διδάκτορος τῆς νομικῆς Διονυσίου Σιγούρου πρὸ τεσσάρων ἢ πέντε ἐτῶν τὸ δίπλωμα τῆς ἐπιστήμης ἐν Ἰταλίᾳ κτησαμένου, καὶ ἐκεῖ ἤδη ἀποκατασταθέντος, πραγματευόμενον δ' ἐν συνόψει ὀλόκληρον τὴν ἐπιστήμην τοῦ Δικαίου ἦτοι τὴν ἐγκυκλοπαιδεῖαν αὐτοῦ.

Ἡ ἐγκυκλοπαιδεῖα τοῦ Δικαίου οὕτω πρῶτον κληθεῖσα ἐν Γερμανίᾳ κατὰ τὸ 1726, καὶ πρὸ πολλοῦ χρόνου ἐν τοῖς πανεπιστημίαις τῆς Γερμανίας εἰσχυθεῖσα, εἰσήχθη καὶ κατὰ 1840 εἰς τὰ πανεπιστήμια τῆς Γαλλίας, καὶ ἐσχάτως ἐνομοθετήθη ὡς εἰδικὸν μάθημα τῶν ἐν Ἰταλίᾳ νομικῶν σχολῶν τὸ μάθημα δὲ τοῦτο, διαλαμβάνον ἐν συνόψει περὶ τῆς ἐπιστήμης, ὀλοκλήρου διδωσιν εἰς τὸν νεοείσακτον τῆς νομικῆς σπουδαστὴν τὰς γενικὰς ἀρχὰς τῆς ἐπιστήμης ἧς τὴν ἐκμάθησιν προτίθεται, καὶ παρέχει αὐτῷ γενικὴν καὶ σαφῆ ἰδέαν ὅλων τῶν κλάδων αὐτῆς, καὶ τῶν σχέσεων αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τὰς συγγενεῖς αὐτῶν ἐπιστήμας· ἔχων δ' ὁ μαθητὴς ἐν νῷ ὀλόκληρον τὸν κύκλον τῶν διαφόρων μαθημάτων εἰς ᾧ διηρηται ἡ διδασκαλία τῆς ἐπιστήμης, καὶ ἅπερ εἰς τὸ διάστημα τῆς φοιτητικῆς του πρόκειται νὰ διακούσῃ, δύναται ἐπωφελέστερον, εὐκοπώτερον καὶ ταχύτερον ν' ἀντιλαμβάνηται τούτου.

Ὁ Κ. Διονύσιος Σιγούρος τὴν διδασκαλίαν τῆς ἐγκυκλοπαιδεῖας τοῦ δικαίου προτιθέμενος, ἐδημοσίευσεν τὰ μαθήματά του ἅτινα, ὡς ὁ ἴδιος ἐν τῇ μετριοφροσύνῃ του ἀναφέρει εἶνε ὅσα ὡς ἀπλοῦς ὑψηλῆς εἰς τοὺς φοιτητὰς τῆς νομικῆς σχολῆς τῆς Σιένης παρέδωκε, ἀπαρτίζοντα ὀλόκληρον τὸ δίκαιον ἐν ὀλίγοις περιλαμβανόμενον, διαίρεται δὲ εἰς μαθήματα, τὸ καταλληλότατον διὰ τὰ πρὸς διδασκαλίαν βιβλία σύστημα. Ἡ σαφὴν εἰς τῆς ἐκφράσεως, ἡ καθαρότης τῶν ἰδεῶν, ἡ ἐντελής γνώσις τῆς ἐπιστήμης ἧς τὴν σύνοψιν ἐπεχείρησεν, αἱ ἐπὶ τῶν διαφόρων συστημάτων κρίσεις αὐτοῦ, ἡ κανονικὴ τῆς ὕλης διαίρεσις καθιστῶσι τὸ ἔργον τοῦτο παντὸς ἐπαίνου ἀνώτερον. — Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἐὰν ὁ Νομομαθὴς συγγραφεὺς μετέφερε τὸ σύγγραμμά του καὶ εἰς τὴν πάτριον αὐτοῦ γλῶσσαν τῆς ὁποίας εἶνε εἰδήμων ὅσον καὶ τῆς Ἰταλικῆς, ἣν γλαφυρότατα γράφει, ὅπως προσενέγκῃ εἰς τὴν ἐν τοῖς ἡμετέροις πανεπιστημίαις φοιτῶσαν νεολαίαν τὸ εὐεργέτημα ὅπερ παρέχει εἰς τοὺς φοιτητὰς τῶν νομικῶν σχολῶν τῆς Ἰταλίας· τοσοῦτον μᾶλλον, καθόσον οὐδὲ ἡ παράδοσις τοῦ μαθήματος τούτου εἰσέτι ἐν τῷ ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ ἐνομοθετήθη, οὐδὲ τοιαύτη τις

συγγραφή ἐν τῇ ἡμετέρᾳ γλῶσση ἐφάνη, ἐκτὸς μεταφράσεώς τινος τοῦ Κ. Λεωνίδα Κλοτσιάρη τὸ Ἀλληλεθὲς δίκαιον μόνον ἀφορώσης. —

Σύρος 1. Φεβρουαρίου 1865.

Σ. Α. Μ

ΑΣΜΑΤΑ ΚΥΠΡΙΑΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ.

Α'.

Ἄσπρη μου τριανταφυλλίτσα
Βασιλεῦ τῷ λουλουδιῷ
Ποιὸς ἀρνήστη τὴν ἀγάπη
Νὰ τὴν ἀρνηστῶ κ' ἐγὼ,
Ἕνας γέρος τὴν ἀρνήστη
Ποῦταν ἕκαστὸ χρονῶ
Μὰ ἐγὼ δὲν τὴν ἀρνοῦμαι
Ποῦμαι δώδεκα χρονῶ.

Β'.

Ἐχτὲς ἀποκοιμήθηκα στὰ σπίτια τὰ δικὰ μου
Ἦρτεν ὁ γέρος ποντικὸς, κ' ἐτρέπα τὰ ψουμιά μου
Σηκώνουμ' ἀρματώνουμαι καὶ πέρνω τὰ σπαθιά μου
Χτυπῶ του μιλὰ, χτυπῶ του δυὸ κόβγω τὴν κε-
[φαλήν του.

Ἐναδιπλάζω τὸ σπαθὶ καὶ κόβγω τὸ νουρίν του.
Τ' ἀκούει καὶ ὁ βασιλιάς πῶς εἶμαι παλληκάρι,
Μοῦ χάρισε τὴν κόρην του μ' ἕνα χρυσὸν ἀππάρι (1).
Κι ὅσο νὰ πάω σκίς Πέντ' ἑλλαῖς, ἐψόφησεν τ' ἀππάρι
Ἐκεῖ ἕναντσακί (2) εἶν' ἄβρωικα κ' ἔβγαλα τὸ τομάρι,
Στὸν ὄμο ὁποῦ τὴν ῥῆξα καὶ πάω στὸν σταγκάρη.
Τοὺς εὔρισκα καὶ τρώγανε ἀρσενικὸ δαμάλι
Ἐφάγαν τὰ παχιά παχιά, κ' ἐμείναν οἱ κοκκάλοι.
Ἐδῶσάν μου ἕναν κόκκαλον ἕσα με τὸ καντάρι.
Ἐδῶσάν μου καὶ μιὰ πιναῖ (3) καὶ ἔμεινα κουρ-
[πάδι (4).

Γ'.

Ἡ πέρδικα ἔκαμε φωλιά
Ποζάτου στὴν στριανταφυλλιά.
Μπαίνει βγαίνει καὶ γεννᾷ
Καὶ πέφτουν τὰ τριανταφυλλά.
Τὰ πέρνει νύφη καὶ γαμπρός,
Καὶ τὰ βγάζουε βοδόσταμμα,
Καὶ τὰ πέρνουε στὴν Ἐκκλησιά.
Ἐραντίζω νύφη καὶ γαμπρό,
Πεθερὰ καὶ πεθερό.

(1) Ἰππάριον. (2) Μαχαίριδιον. (3) Ποτήριον αἵου.
Ἐκ τοῦ πίνω. (4) Ἀναίσθητος ἐκ τῆς μέθης.

Δ΄.

Ἵς αὐτὰ τὰ σπίτια
 Τὰ μαρμαρένια
 Τὰ μαρμαρένια
 Καὶ τὰ Ψηλά
 Κάθονται μέσα
 Τρεῖς ἀδελφάδες
 Τρεῖς ἀδελφάδες
 Καὶ τρεῖς κυαῖς.
 Τὴν μὴ φοβοῦμαι
 Τὴν ἄλλη τρέμω
 Τὴν τρίτη σκύφτω
 Καὶ τὴν φιλῶ.

Ε΄.

Ἐψές ὁ ψύλλος ἔψαλλε κ' ἡ φτεῖρα (1) κανονάρκα
 Ἐνα φτωχὸ κλογοεὶ ἀντίδερον (2) ἐδάκκ.
 Βρε φτωχὸ κλογοεὶ τὸ κερί σου ποῦ εἶναι ;
 Τὸ κερί μου ἴναι στή μέλισσα
 Ἡ μέλισσα θέλει τὸ φτερό
 Τὸ φτερό εἰς τὸ ἀτό (3)
 Ὁ ἀτός θέλει τὸ φτώμα
 Τὸ φτώμα στὸ βοσκὸ
 Ὁ βοσκὸς θέλει φιλι
 Τὸ φιλι στὴν κορασιά
 Ἡ κορασιά θέλει μπόταις (4)
 Ἡ μπόταις στὸ μπιστάρη
 Ὁ μπιστάρης θέλει τρίχαις
 Ἡ τρίχαις εἰς τὸ χοῖτρο
 Ὁ χοῖτρος θέλει κριθάρι
 Τὸ κριθάρι στὸ γιωργὸ
 Ὁ γιωργὸς θέλει τονί (5)
 Τὸ τονί στὸν κομοδρόμο (6)
 Ὁ κομοδρόμος θέλει κάρβουνα.
 Τὰ κάρβουνα στὸ πεῦκο.
 Ὁ πεῦκος θέλει τὸ λαμπρὸν (7)
 Ὁ λαμπρὸς εἰς τὴν κεντήλα.
 Ἡ κεντήλα θέλει λάδι.
 Τὸ λάδι στὴν ἔλῃα.
 Ἡ ἔλῃα θέλει τὸ νερό
 Τὸ νερό στὸν ποταμὸ
 Ὁ ποταμὸς θέλει κηθάρισμα
 Καὶ τοῦ κομοδρόμου τὸ κεφάλι
 Θέλει σιδεροκοπάνισμα.

Κύριοι συντάχται τῆς Χρυσάλλιδος.

Σὰς ἀποστέλλω πέντε ἀνέκδοτα Κυπριακὰ ἄσματα ἅτινα καὶ χάριν τῆς γλώσσης καὶ χάριν τῆς στιχοουργίας νομίζω ὅτι θέλετε κρίνει ἄξια καταχωρίσεως ἐν τῷ ὑφ' ὑμῶν συντασσομένῳ ἀξιολογητάτῳ περιοδικῷ συγγράμματι. Ἐγράφησαν δὲ ἄνευ οὐδεμιᾶς γραμματικῆς ἀλλοιώσεως.

Μ. Π. ΛΑΜΠΡΟΣ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

Περὶ χρήσεως καὶ καταχρήσεως τῶν γυναικείων στηθοδέσμων (corsets).

ΕΙΝΕ ὥραϊον καὶ κομψότατον πρᾶγμα ἡ λεπτότης τῆς μέσης καὶ τοῦ ἀναστήματος ἡ εὐθύτης ἐν τῷ γυναικείῳ φύλῳ. Ἀλλὰ διὰ νὰ κατορθωθῇ τοῦτο ἄνευ κινδύνου τῆς υγείας, αἱ μητέρες πρέπει νὰ περιστέλλωσιν ἐκ τῆς τρυφερωτάτης ἀκόμῃ ηλικίας τὰ σώματα τῶν θυγατέρων των δι' ἀπαλῶν καὶ ἐλαφρῶν τὸ κατ' ἀρχὰς στηθοδέσμων. Οὐχ ἥτιον ὅμως πρέπει νὰ γίνηται προσοχὴ μεγίστη μήπως ὁ στηθοδέσμος ἐνοχλεῖ κατὰ τι τὸ κοράσιον, καθότι τότε ὅχι μόνον ἡ υγεία του βλάπτεται οὐσιωδῶς, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπίπλαστος αὐτῆ λεπτότης κατανατᾷ δυσανάλογος καὶ εἰς τὸ πρόσωπον ὠχρότητα ἀνάρμοστον δίδει καὶ τὰς κινήσεις τοῦ σώματος βραδείας καὶ νωθράς καθιστᾷ.

Ἐν τῷ πεφωτισμένῳ κόσμῳ, ὅπου τὸ νῦν γυναικεῖον ἔνδυμα πρὸ πολλοῦ ἤδη ἐν χρήσει εἶνε, τῶν νεανίδων τὰ ἀναστήματα κατανατῶσιν ἀνεπισθητῶς λεπτὰ, εὐθυτενῆ, κομψὰ καὶ εὐκίνητα, καθότι ἐν ᾧ ἐν τοῖς σπαργάνοις των εὐρίσκονται ἀκόμῃ τὰ κοράσια θλίβουσιν ἐπιτηδεῖως καὶ ἀνεποχλήτως τὰ ἀπαλὰ καὶ τρυφερά σώματά των διὰ στηθοδέσμων καὶ τοῖς δίδουσι τὴν καλλίστην τάσιν. Καὶ ὅμως, μὲ ὄλην αὐτὴν τὴν συνεχῆ καὶ βαθμηδὸν γινομένην τῶν στηθοδέσμων χρῆσιν, ὑπάρχουσι σώματα ἅτινα ὡς ἐκ τῆς κατασκευῆς των δὲν εἶνε τοιαύτης καταθλίψεως ἐπιδεκτικά. Τὰ σώματα λοιπὸν αὐτὰ δὲν πρέπει παντελῶς νὰ καταπιέζωνται, ἀλλὰ νὰ περιστέλλωνται διὰ στηθοδέσμων τοιοῦτων, ὥστε νὰ μὴ τοῖς προξενῆται ἡ παραμικρὰ στενοχωρία. Καθ' ὅλου δὲ τῶν στηθοδέσμων ἡ χρῆσις πρέπει νὰ γίνηται μετὰ μεγίστης μετριοτήτος καὶ προσοχῆς.

(1) Ψεῖρα. (2) Ἀντίδερον. (3) Ἀετός. (4) Σανδάλια.
 (5) Ὑγιον. (6) σιδηρουργός. (7) Φῶς.